

Sygn. akt II K 315/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewelina Wolny

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Mierzejewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn Północ w Olsztynie delegowanego do Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Jowity Chyła-Radgowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2019 r. sprawy

M. S.,

syna J. i H. z domu R., ur. (...) w W.,

skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Szczytnie

1. z dnia 02 listopada 2018 roku w sprawie II K 323/18 za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 01 kwietnia 2018r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 01.45 do godz. 18.00 w dniu 01 kwietnia 2018r. i zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

2. z dnia 05 lutego 2019 roku w sprawie II K 751/18 za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 sierpnia 2018r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych wymierzonych skazanemu M. S. w sprawach II K 323/18 i II K 751/18 orzeka karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce wymierzonych skazanemu dożywotnich zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sprawach II K 323/18 i II K 751/18 orzeka łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

III. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 1.45 do godz. 18.00 w dniu 1 kwietnia 2018 roku, od godz. 1.15 w dniu 10 czerwca 2019 roku do 2 października 2019 roku,

IV. na podstawie art. 576 § 1 kpk w pozostałym zakresie wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

W dniu 19 czerwca 2019r. administracja Zakładu Karnego w B. zawiadomiła o zaistnieniu przesłanek do wydania wyroku łącznego wobec skazanego M. S. w sprawach II K 323/18 i II K 751/18 Sądu Rejonowego w Szczytnie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 listopada 2018 roku M. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie **II K 323/18**, za przestępstwo z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 01 kwietnia 2018r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 01.45 do godz. 18.00 w dniu 01 kwietnia 2018r., orzeczono wobec niego także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Skazany rozpoczął odbywanie niniejszej kary od godz. 1.15 w dniu 10 czerwca 2019r.

(vide odpis wyroku na k. 12 – 12v, informacja Krajowego Rejestru Karnego na k. 8 – 9v).

W dniu 05 lutego 2019r. wobec skazanego zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie **II K 751/18** za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 sierpnia 2018r., wymierzono wówczas M. S. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono nadto także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Skazany rozpoczął odbywanie powyższej kary w dniu 05 października 2018r.

(vide odpis wyroku na k. 13 – 13v, informacja Krajowego Rejestru Karnego na k. 8 – 9v).

M. S. był ponadto uprzednio siedmiokrotnie karany, w tym trzy razy za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości.

(vide informacja Krajowego Rejestru Karnego na k. 8 – 9v, informacje o pobytach i orzeczeniach na k. 17 – 19v)

Skazany przebywa obecnie w Zakładzie Karnym w K., od dnia 06 czerwca 2019r., jego zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako dostateczne, nie wyróżniające się. W okresie osadzenia był nie był karany dyscyplinarnie ani nagradzany regulaminowo. Odbywa karę w systemie zwykłym, pomimo zachęcania i motywowania nie jest zainteresowany systemem programowego oddziaływania. Posiada stwierdzone uzależnienie od alkoholu, został zgłoszony do psychologa celem dalszych działań jego zatrudnienie nie pozwala zły stan zdrowia. (vide opinia o skazanym na k. 16v, informacje o pobytach i orzeczeniach na k. 17 – 19v).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 569 § 1 kpk wydanie wyroku łącznego w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów jest możliwe, gdy zachodzą warunki do orzeczenia wobec niej kary łącznej.

Przesłanki jej orzeczenia wymienia natomiast kodeks karny w art. 85 § 1 kk. Jak wynika z treści przywołanego przepisu, sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zgodnie z dyspozycją § 2 tegoż przepisu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za wskazane w § 1 przestępstwa, zaś w kontekście uchylecia z dniem 01 lipca 2015r. przepisu art. 92 kk, umożliwiającego łączenie kar wykonanych w całości, połączeniu w konsekwencji podlegać będą tylko kary dotychczas nie wykonane.

Przesłanki wskazane w art. 85 § 1 i 2 kk zachodzą wobec podlegających wykonaniu kar pozbawienia wolności w sprawach II K 323/18 i II K 751/18.

Zgodnie z dyspozycją art. 86 § 1 kk, granice kary łącznej wyznaczają najwyższa z kar jednostkowych – 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności oraz ich suma, to jest 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ustalając wysokość kary łącznej w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy kierując się zasadą częściowej absorpcji zbliżoną do zasady kumulacji, Sąd miał na względzie takie okoliczności obciążające skazanego, dopuszczenie się czynów tego samego rodzaju w warunkach powrotu do przestępstwa, co wskazuje na bezskuteczność dotychczasowych instrumentów indywidualnoprewencyjnych, rażąco lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego

i wydawanych orzeczeń. Nie negując obecnego poprawnego zachowania skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej, mieć na uwadze należy brak widocznych postępów resocjalizacyjnych, M. S. prezentuje wręcz bierną, bezrefleksyjną postawę w trakcie odbywania kary.

Wskazania w tym miejscu wymaga, iż w punkcie I sentencji w miejsce powyższej kary łącznej, na skutek błędu wymierzono M. S. karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, z uwagi na rażące naruszenie dyspozycji art. 86 § 1 kk orzeczenie w tym zakresie ostać się nie może i wymaga korekty.

Zgodnie z dyspozycją art. 90 § 2 kk, dokonano również połączenia jednorodząjowych środków karnych wymierzonych skazanemu wyrokami jednostkowymi, mając na względzie ich wymiar, zastosowano zasadę pełnej absorpcji.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono skazanemu okresy podlegające zaliczeniu na poczet kar jednostkowych i okres kary już odbytej w sprawie II K 323/18.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym, pozostawiono do odrębnego wykonania.

Sytuacja finansowa M. S., przebywającego w jednostce penitencjarnej, nie posiadającego żadnych źródeł dochodu, nie pozwala w ocenie Sądu na poniesienie kosztów sądowych, od których zapłaty został zwolniony, na podstawie art. 624 § 1 kpk.